

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, zast. JUDr. Jaroslavem Dobrem, advokátem, se sídlem Čelakovského sady 8, Praha 2, v řízení o žalobě žalobce proti přípisu **Ministerstva práce a sociálních věcí**, se sídlem Na poříčním právu 1, Praha 2, ze dne 31. 10. 2006, č. j. 2006/52038, 53032, 53033, 56758, 60155, 60526, 66356-212/51, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 Cad 98/2006, o návrhu na vyloučení samosoudce Městského soudu v Praze z projednávání a rozhodování této věci,

t a k t o :

Soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiří Tichý **není vyloučen** z projednávání a rozhodování věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 Cad 98/2006.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu proti přípisu žalovaného ze dne 31. 10. 2006, č. j. 2006/52038, 53032, 53033, 56758, 60155, 60526, 66356-212/51. Současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Městský soud v Praze žalobci zástupce z řad advokátů pro řízení o této žalobě zprvu neustanovil, a to usnesením ze dne 18. 6. 2008, č. j. 3 Cad 98/2006 – 31, neboť po zhodnocení majetkových a finančních poměrů žalobce dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro osvobození žalobce od soudních poplatků a že tak nejsou dány předpoklady pro ustanovení zástupce.

Ke kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud toto usnesení zrušil (rozsudek ze dne 26. 2. 2009, č. j. 4 Ads 142/2008 – 59).

Následně Městský soud v Praze svým usnesením ze dne 23. 4. 2009, č. j. 3 Cad 98/2006 – 98, ustanovil žalobci zástupcem JUDr. Jaroslava Dobra, advokáta, se sídlem Čelakovského sady 8, Praha 2.

Uvedené usnesení městského soudu žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl kasační stížností, v níž brojil proti ustanovení jmenovaného zástupce a požadoval ustanovit zástupcem advokáta JUDr. Víta Vohánku.

Nejvyšší správní soud tuto kasační stížnost zamítl rozsudkem ze dne 30. 6. 2009, č. j. 4 Ads 77/2009 - 97 a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Poukázal na smysl ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s., a konstatoval, že ustanovil-li krajský soud stěžovateli zástupce z řad advokátů působících v obvodu

tohoto krajského soudu, pak tento důvod nepovýšil nad žádné stěžovatelovo subjektivní právo ani nad žádný jeho právem chráněný zájem. Tvzení stěžovatele, že ustanovení advokáta JUDr. Jaroslava Dobra je nezákonné, případně že mu lze vytknout jakoukoli jinou nesprávnost, jež by se stěžovatele dotkla na jeho právech, Nejvyšší správní soud nepřisvědčil.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 10. 8. 2009, č. j. 3 Cad 98/2006 - 113, žalobce vyzval, aby odstranil vady podání ze dne 6. 11. 2006, které je podle svého obsahu žalobou, a to ve lhůtě 21 dnů od doručení tohoto usnesení a poučil jej, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě řádně opraveno a doplněno, v řízení nebude možné pokračovat a soud podání odmítne.

Žalobce v doplnění žaloby ze dne 2. 9. 2009 uvedl, že podává žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2006, č. j. 2006/52038, 53032, 53033, 56758, 60155, 60526, 66356-212/51, neboť se domnívá, že jde o meritoriální rozhodnutí ve věci podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, které nesplňuje náležitosti stanovené § 68 a § 69 správního řádu a je nicotné. Nicotnost spatřuje žalobce v absolutním nedostatku formy správního aktu. Žalobce navrhl, aby městský soud ve věci rozhodl tak, že uvedené rozhodnutí žalovaného je nicotné a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby.

Podáním ze dne 19. 2. 2010 žalobce požádal o odročení jednání ve věcech vedených u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Cad 50/2009, 3 Cad 98/2006, 4 Cad 12/2008, 4 Cad 13/2009. Konstatoval, že „ve stejné věci už na Městském soudu v Praze několikrát rozhodli neveřejně rozsudkem Dana Černovská a Jiří Tichý, pouze se opakují a opisují své původní rozsudky, jsou vyloučení dle s. ř. s., § 8 odst. 1, 2.“ Ve věcech sp. zn. 5 Ca 255/2008 a 5 Ca 124/2007 žalobce požádal o ustanovení advokáta JUDr. Jaroslava Dobra.

Městský soud v Praze poté dne 3. 3. 2010 spis s námitkou podjatosti předložil Nejvyššímu správnímu soudu podle § 8 odst. 5 s. ř. s. k rozhodnutí o ní. Soudce Městského soudu v Praze Mgr. Jiří Tichý ve svém vyjádření ze dne 23. 2. 2010 sdělil, že mu nejsou známe žádné skutečnosti, které by ho vylučovaly z projednávání a rozhodování ve věci. Prohlásil, že k účastníkům řízení, jejich zástupcům ani k projednávané věci nemá žádný vztah. Zároveň odkázal na § 8 odst. 1 větu třetí s. ř. s., dle které nejsou důvodem k vyloučení soudce okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr soudce k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům, kromě vztahů příbuzenských a obdobných

vztahů, mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro vyloučení soudce Mgr. Jiřího Tichého z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 3 Cad 98/2006 nejsou dány. Žalobce totiž neuvádí žádný konkrétní důvod ani skutečnost, ze které by bylo možné podjatost uvedeného soudce dovodit. Namítá jako důvod k vyloučení soudce Mgr. Jiřího Tichého, že ve stejné věci již několikrát rozhodl, pouze se opakuje a opisuje své předchozí rozsudky, aniž tato rozhodnutí blíže specifikuje.

Z ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. sice plyne, že jedním z důvodů pro vyloučení soudců je skutečnost, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, musí jít však o totožnou věc. Taková situace však v posuzované věci nenastala. Lze přitom odkázat i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, publikováno pod č. 53/2004 Sb. NSS, v němž bylo jasně vyloženo, že „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků.

Skutečným důvodem návrhu žalobce na vyloučení soudce Mgr. Jiřího Tichého je tak jeho předchozí procesní postup. Ten, jak shora uvedeno, ale nemůže být legitimním důvodem, který by mohl znamenat vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení žalobce o nespravedlnosti vedení řízení, které zpochybňovat jistě lze. K tomu však slouží opravné prostředky a nikoli námitka podjatosti. Existence odlišných názorů žalobce na věc pak s podjatostí soudce nemá nic společného.

Žalobce ve svém podání ze dne 19. 2. 2010 namítal rovněž podjatost soudkyně Městského soudu v Praze Mgr. Dany Černovské. Nejvyšší správní soud se touto námitkou podjatosti nezabýval, neboť tato soudkyně na Městském soudě v Praze projednává věci napadlé do senátu 4 Cad a ve věci 3 Cad 98/2006 tudíž nebude vůbec rozhodovat.

Lze tedy uzavřít, že námitky žalobce neobsahují žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti a ani z vyjádření soudce Mgr. Jiřího Tichého neplyne nic, z čeho by bylo možno pochybovat o jeho nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplývají ani ze soudního spisu.

Nejvyšší správní soud proto podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že soudce Mgr. Jiří Tichý není vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené u Městského soudu pod sp. zn. 3 Cad 98/2006.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2010

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu